

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Asiaticae Historiae Societatis Iesv Pars ...

Libris Quatuor Consequentibus Pertexens, Quae post beatum S. Xaverij
Obitum Soc. Patres ad Dei gloriam in iisdem Prouinciis gessere

Bartoli, Daniello

Lvgdvni, 1667

9. Eiusdem in Iaponiam iter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11445

ex Iaponia reducem inuenit, expertusque est morem diuinæ charitatis viro sancto proprium, & familiarem; paucis vero quos egit cum illo diebus, tantam illi de se virtutis egregiæ ac prudentiæ fidem fecit, vt nauigaturus in Sinas Xauerius suas illi vices in gubernatione Prouinciæ Indicæ, post Berzenum, & Moralem mandaret. Interea vero Bazainum ad erudiendum in diuinis urbem illum misit, quæ cum promiscue Christianis ethnicorum ingentem numerum cluderet, vtrisque omnia fieri Barretum oportuit, noctes magna ex parte precationi, & studio dabat; vtilitatibus alienis dies, & quidem solidos: bis festis; per hebdomadam quater dicebat ad populum, ea commotione auditoris, vt ex pulpito statim cogereretur vsque ad alteram noctis horam confitentibus aures dare. Quotidie pueros elementa fidei docebat, colligebatque illos per urbem tintinnabuli pulsu stata hora: supplicationes pœnitentium induxit crudè se flagris cædentium, ethnicorum cum plures in procinctu stabant ad conuersionem cum sub anni finem 1553. vita functis duobus quibus Xauerius suas Prouincialis vices legauerat, eidem oneri subeundum huic fuit, & Goam redeundum, vbi menses aliquot moratus, nouo quodam instinctu in Iaponiam subitò est abreptus; quàm sanctè non ambigo, quàm prudenter, pronuntiare non audeo: improbauit certè Ignatius relictam tunc Indiam cum esset prope suo omni præsidio orbata sublatis eodem vno anno, Xauerio, Morale, & Berzeo, quibus potissimum viris tribus tanquam firmamento nitebatur; vtque hunc Deus voluntatis ardorem bene acceperit, sed operæ fructam, quantum ex euentu patuit profecto non collegit. Videamus eequibus induxerit animum Barretus ad hoc iter: quartum & decimum iam annum ex India in Sinas, & Iapones mercaturam exercens nauigabat Fernandus Mendez Pintus; natione Lusitanus; patria Montemaiore veteri; Xauerio amicissimus, cuius etiam illo in magnifico aditu ad annuntiandam Bungeni Regi magni Dei fidem, partes gesserat suas. Leguntur & eius curiosi errores ipsomet auctore, lingu is variis editi: aderat tunc è commercio Iaponensi, & diuitiarum satur, si minus habitatum, tot saltem per maria quærendarum, adornabat receptum in patriam, placidè illic parto fruiturus; prius tamen quam mare vltimum tentaret, voluit animum vitæ omnis exactæ, confessione expiare, legitque ad hoc Nunnium Barretum, quo cum in Chororum secessit insulam, tertio Goa milliari. Illic in Sacello Deiparæ à Gratiis dicto; voti affatim compos, & tanquam graui leuatus pondere lætisque securi iam animi tranquillo, cœpit cum Barreto de Christianitate Iaponiæ colloqui, & quæ ipsemet spectarat prodigia de sanctimonia illius, & miraculis narrare, quæ dum persequitur, momento patriæ oblitus, Barreto confirmat.

9.
Eiusdem in
Iaponiam
ter.

[Si vellet in Iaponiam consilia vertere, se in obsequium fidei sacrosanctæ, & Societatis in Iaponia sedem, pardaorum duodecim millia quæ in numerato sibi essent, libentissimè collaturum, præter vim mercium

cium

ciū opulentam quam secum parabat in Lusitaniam vehere: nullam enim esse Orientalium, quas prope omnes adierat, Iaponica gente obsequentiorem agnitæ rationi, & in semel suscepto virtutis proposito immobiliorem: millia quatuor Pardaorum Collegium nobis Amanguccij fundatura, illinc spargendos toto imperio ad Euangelij prædicationem; suo etiam utcumque se erga Xauerium amori, facturum satis dum quod mortuo dare non poterat, Iaponiæ daret, vsque adeo Xauerio caræ ut doni gratia redire in illum videretur.] Hac cum Nunnio Barreto Fernandus: quæ tam ab omni spe, & opinione longinqua mutatio, eo in homine qui vitam infelicem in id contriuerat ut diues fieret; tunc diues, & in procinctu ad patriam, ad quietem, ad sui deinceps arbitrium & pingue otium, mutabat cogitationes, repetebat inopiam veterem, quicquid tantis accumulasset periculis, donabat Euangelio propagando; hæc eius voluntatis adeo insperata conuersio, visa est Barreto non posse aliunde quam ex Deo nasci, & quando exitum sortiri non poterat, nisi in Iaponiam transfiret, velut illuc à Deo Fernandi ore vocaretur, apud se decreuit eò vocantem sequi; sed dedit feruori spatium aliquod, ut intelligeret de illo itinere quid etiam alij sentirent. Fuere in ijs canonici maioris Ecclesiæ; Dominicani & Franciscani Patres, nobis coniunctissimi utriusque; ex nostris Diaz, & Paulus Camers; qui post serijum examen dictarum ab eo rationum, non modo id iter annuerunt verum etiam suaserunt. Deliberatum olim fuisse Xauerio ut eo pergeret; Cosmum Turrianum quo Iaponiensis Ecclesiæ nitebatur; ætate confectum, & pene decrepitum; cadente illo facile dilapsuram; acutam gentem, magistri eximij sensu, & scientia egere, quibus eximie pollebat Barretus; non defuturos ex Lusitania quot annis, qui congruam operam Indis commodarent. Hac tam plausibili suffragatione, securus propositi, vnum Alphonfi Noroniæ Proregis assensum volebat. Prorex, petitionem anteuertit, proculque compellans accedentem, quid hic Pater! cunctaris? & necdum in Iaponia es? viden? ternasque ipsi, quas tunc perlegebat legendas tradit epistolas à Firandi, Bungi, & Amanguccij regibus, quibus Lusitanæ Regis amicitiam expetebant, & Patrum aliquos, à quibus ea regna excolerentur Christi lege: fragmentum vnius earum literarum à Bungenfi scriptæ, multum lubens hic reddo, vbi post alia, nuper, inquit, P. Franciscum audiens de noua quadam lege conditoris omnium disputantem quam docebat Amanguccianos, in aurem illi fidem meam obstrinxi (quod repostum mente nunc etiam manet) futurum ut eius reducis, & manu tingeret, & ore nominarer. Vicissim ipse, vita incolumi, pollicitus est celerem reditum, ut faceret desiderio meo satis. At eo diutius spem meam differente, hunc mitto nuncium ut de illo, & morarum causa certi aliquid sciam; quæso præterea, ut meo, si opus sit, nomine illum roges (quando nefas est terrarum regibus imperio erga illum uti) primis immittentibus se ventis quod futurum est Deo gratum meum hoc regnum quamprimum reuifat.

uifat.] hæc ille, quibus addebat valdè humaniter Proregi munus, arma quædam, quibus reges duos bello expugnarat: atque hic demùm Barreto perſuaſum, nauigationem illam ad Iapones ſuam, diuincertò eſſe conſilij, adèd viſa eſt à fortuito abeſſe, ac Deo diſpenſante, ſibi nec ante nec poſtea, ſed eo rerum articulo à Prorege mandari cui teneriter flens, reſpondit, ſe propterea adeſſe. Profectione igitur cum Prorege decreta; Fernandus Mendez abſque mora rem ſuam partiri; bis mille aureos in Luſitaniam conſcribere propinquorum quorundam egeſtati leuandæ; in pauperes alios quater mille: ſeruos ſuos donare libertate, tribus exceptis qui flendo, & obſecrando ſuum erga herum teſtati amorem, & quocumque luberet gentium pergere, fidele obſequium; extorſere ab eo vt retinerentur. Ad hæc attalica, auro & bombice eleganti opere intexta cõemere, donum tribus illis Iaponiæ regibus: ſuiſque diſtribendis bonis longè vberius gaudere quam olim quærendis, & exaggerandis. Quod vbi Prorex de illo cognouit, laudauit mirifice, dignumq; cenſuit cui ſuo nomine ad Regem Bungi legationem crederet, cum muneribus, & litteris, quibus Patres, & ſingulariter Barretum commendabat. Omnia in prociñctu erant præter ducendos ad fundationem Amangucciani Collegij ſocios; ac delectus quidem ex Collegio Goano fieri cum deberet ex eo tam multi tot lachrimis conſcribi vrgebant, vt nulla res grauius anxium Barretum, habuerit: ipſos quoque de ſeminario pueros ad hoc ambiendum, tanta æmulatio incitauit, vt annuendum aliquibus fuerit. Ex iis quinque ſelecti ad condiſcendam Iaponum linguam magis idonei; qui mittendis deinde in Iaponiam Patribus, interpretes fierent; aliorum repulſa promiſſi chirographo mitigata, quo ſpes illis dabatur, fore quoque vt ſuo tempore in Iaponiam mitterentur: de noſtris bona ſors Gaſpari Villelæ obtigit, cui nondum Sacerdotes, quatuor acceſſere, cum Mendæ ac tribus mancipiis, nec vltra quintum & decimum exiuit numerus: tamenſi plurimos tam glorioſi operis vulgata fama ſtimulaſſet ad petendam in eo partem, & in nauis locum nobiles Luſitanos, etiam matronas, (& quod mirum iam anus,) vt Iaponenſibus feminis annunciarent Chriſti legem. Equè omnibus negatum, quod paucis concedi abſque offenſione multorum non poterat: quosdam tamen repulſæ impatiens pietas ad hoc egit, vt nauim portu exeuntem ſequerentur exiguis lintribus, conteſtantes, aſſectaturos ſe vel in altum mare, donec periculi miſeratione aſſumerentur intra nauim: condicta in diſceſſum die Nunnius Barretus, Baltazarem Diaz in prouincia regenda ſibi ſubſtituit.

10.
Mendes
Pintus Soc.
ingred. in
Iaponit.

Sub occaſu Chororum in Inſulam traiecit, ſalutaturus vltimùm cum ſuis Reginam Deiparam, & precaturus itineri ab ea benedici, cuius ante illius aram prima deſideria concepiffet. Noctem ferè ad illius pedes orando traduxere; hinc cælo albente, Aprilis quinto & decimo, anni 1554. Nunnius rem Sacram fecit, in qua votorum inſtaurationem, in Societate vſitatam, ſumptioni Eucharistiæ præmiſit: profeſſionem
votorum